त्रर्णयकाएउं

निरीत्तमाणस्तु ततो मकात्मा सर्वे वनं पादपनिर्करांश्च ।

उद्विग्रचेताः सक् लब्मणेन

विलप्य दुःखोपकृतः प्रतस्ये ॥५०॥

तावृष्यमूकं सिहती प्रयाती सुग्रीवशाखामृगसेवितं तं । त्रस्ताश्च दृष्ट्वा क्र्यो बभूवुरू मक्रीतसी राधवलब्मणी ती ॥५१॥

इत्यार्षे रामायणे मरुर्षिवात्मीकीये श्रादिकाव्ये चतुर्विशतिसारुस्यां संकितायाम् श्रारण्यककाण्डे रामोन्मादकरो नाम नवसप्रतितमः सर्गः ॥

श्रार्णयककाएउं समाप्तं ।।